

АКАДЕМІЯ

МІА

ГАЗЕТА
ДЕРЖАВНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ»

№ 1 (56) 08.02.2008

ЗІ СВЯТОМ ЗАКОХАНИХ!

Романтичне свято – День святого Валентина – охоче було прийняте нашим суспільством і особливо молоддю. Воно стало майже загальностудентським святом, бо ж хто із студентів не кохав чи хоча б не мріяв про кохання? 14 лютого одні просять святого Валентина оберігати їхню любов, а інші – послати їм справжнє велике почуття. Незважаючи на наш прагматичний, комп'ютерно-мобільний вік, шалений ритм і безліч турбот, кожне молоде (та й не тільки) серце прагне до чогось ніжнього, теплового, неповторного. Звичайно, можна прожити і без захоплення, пристрасті, сліз і страждань. Але чи не занадто прісним видається таке життя? Тож хай великий захисник закоханих буде прихильним до кожного з вас! Любіть і будьте коханими!

...І ПРОМОВИЛА МРІЯ

«Це неможливо», – сказала Причина.
«Це марно», – зауважив Досвід.

«Це необачно», – застерегла Гордість.
«Спробуй...» – промовила Мрія.

ТРАДИЦІЇ

АМУР-ЛЯМУР-Р

Купідончики зі стрілами, сердечки, амурчики-лямурчики – це ті атрибути, до яких ми повертаємося кожного 14 лютого і з їх допомогою намагаємося донести усю силу свого кохання до нашої другої половинки. Той, хто кохає по-справжньому одну людину, – любить увесь світ. І завдяки такому шаленому, до нестями, коханню лише в одній Шотландії з населенням 5 млн. чоловік у День святого Валентина витрачають 25 млн. фунтів стерлінгів на цукерки, 145 млн. – на квіти, 36 млн. – на листівки. А в США розкуповують 24 тисячі троянд за хвилину. У цей день закохані вітають один одного, але у кожній країні по-різному.

У Данії чоловіки традиційно посилають своїм подругам «валентинки» без підпису. А якщо дівчина здогадається, хто її відіслав, то повинна у відповідь вислати шокладне яйце на Пасху. В Іспанії 14 лютого чоловіки дарують своїм коханим лише квіти, а ті, в свою чергу, – подарунки. На Тайвані у День святого Валентина традиційно дарують жінкам троянди. Значення має їх кількість. Якщо чоловік дарує 1 троянду – він оспівується у коханні. А якщо розкішний букет зі 100 троянд – пропонує вийти за нього заміж. Японці виявилися найбільш оригінальними – вони перетворили 14 лютого на так зване «8 березня для чоловіків», коли подарунки отримує в основному сильна стать.

Однак кохання вимірюється не кількістю дорогіших подарунків і не їх вартістю чи яскравими вчинками. Воно не потребує ніяких додатків і не має ціни, бо йде з глибини душі й серця. Відтак, як говорив Гюго: «Завжди кохайте один одного. У світі немає майже нічого, окрім любові».

Юлія САЛІЙ,
студентка групи МЕ-72

«Любимо, шануємо, ти одна у нас!»

У День святого Валентина хочеться звернутися словами «Гімну Академії» до нашої найдорожчої Alma-Mater: «Любимо, шануємо, ти у нас одна!».

Щиро вітаємо з цим світлим святом дорогих наших викладачів. Дякуємо вам за знання, науку та добрі поради. Вашу мудрість і тепло серця ми пронесемо через усе життя.

Бажаємо рідній Академії нових перемог, гарних студентів, процвітання на многі літа! П'ятикурсники

З коханням не жартують!

Відчуваю значну симпатію до студентства академії! Проте це прекрасне почуття зазнає інколи серйозних випробувань, маю на увазі миті, коли дізнаюся про надто вже «емоційно-забарвлену поведінку» деякого із студентів у гуртожитках. Любі студенти, з коханням не жартують!

Алла ЯРОВА,
проректор академії

Будьте відповідальними за кохання

З нагоди Дня святого Валентина щиро бажаю всім студентам відповідальності за власне кохання і за кохання тієї людини, яка тебе кохає.

Тетяна ГОНЧАРУК,
декан факультету банківських технологій

Сонечко, я тебе люблю!

Вкотре хочу привітати з Днем святого Валентина кохану людину – Сашу Куришко – і побажати нам з ним взаєморозуміння і довгих років щирого кохання. Сонечко, я тебе дуже люблю!

Також хотілося б привітати дівчат та хлопців групи П-41 і особливо Олечку Сокол та Юлечку Кравченко. Бажаю кожному з вас якнайшвидше знайти своє кохання, а тим, хто вже знайшов свою половинку, – зберегти теплі почуття і пронести їх через усе життя.

Віка Крапивна,
студентка групи П-41

І кохайте, і навчайтесь!

Вітаю молодь з Днем святого Валентина! Бажаю кожному світлого, вірного кохання. Але... при цьому не забувайте про навчання!

Микола ГОЛОВАНЬ,
декан обліково-фінансового факультету

Шаленого кохання!

Дорога моя група П-41! Вітаю всіх з Днем святого Валентина! Бажаю всім шаленого, нестримного кохання, справжніх почуттів, відкритих стосунків. Нехай ваша любов надихає, зіграє душу й серце!

Щиро ваша –

ЛАНДИШ

С чудесним праздником Любви!

Дорогие мои парни и девчонки групп МБС-31 и БС-31! От всей души поздравляю вас с чудесным праздником Любви! Тем, кому судьба уже успела сказочно улыбнуться, желаю сохранить трепетные и чистые отношения. Пусть искорка счастья, которая растопила ваши сердца, горит ярче и горячее! А тем, кто еще не встретился со своей второй половинкой, желаю чуточку терпения, веры и оптимизма! Тогда вы обязательно окажетесь в то время и в том месте, где судьба оставила для вас подарок: большую, нежную, взаимную ЛЮБОВЬ!!!

С наилучшими пожеланиями,
староста группы МБС-31
Светлана ПЛАХТИЙ

Любові – кожному серцю!

У цей наповнений любов'ю і святковим хвилюванням день хотілося б привітати тих людей, які в академії стали дорогими і рідними: мудрого куратора Петра Олександровича Добродумова, всіх наших найкращих у світі викладачів і мою найвеселішу та найнепередбачуванішу групу П-61.

Любові кожному вашому серцю!

З повагою,

ваша староста
Таня Гриндак

«Валентинка» для подруг

Найкращі побажання казкового кохання дарую своїм подругам: Лені Сербі, Каті Сиваш, Наталі Твердохліб, Лені Власенко, Наді Старух, Оксані Сухонос, Ані Таценко, Віті Баран, Оксані Старух та Ані Красноусовій! Бажаю, щоб ваші кохані були справжніми принцями: розумними, симпатичними, сильними, тобто були гідними вас!!! Цьомки-бомки!

Ваша ЛИСИЧКА

Бережіть вогник кохання!

Любов одна у цьому світі, та в кожного вона своя. Любов – це найцінніший подарунок Долі, це та зірочка, яка для кожного світить на нічному небі і веде крізь усі життєві радощі й турботи, перемоги і поразки. Бажаю вам, дорогі студенти і колеги, берегти вогник кохання у своєму серці і ніколи не втрачати його у складних життєвих перипетіях.

Анатолій ЧЕРНЯВСЬКИЙ,
заступник декана юридичного факультету

Кохайте і будьте коханими!

Я хочу привітати всіх викладачів та студентів академії, а особливо менеджерів 4-го курсу, з прекрасним, світлим святом – Днем святого Валентина! Бажаю всім закоханим шаленого кохання до нестями! Кохайте та будьте коханими!

Оксана Литвиненко,
студентка групи М-41

ALMA-MATER

АКАДЕМІЇ – 12 РОКІВ

12 лютого 1996 року була прийнята постанова Кабінету Міністрів України «Про створення Української академії банківської справи». Ця дата стала точкою відліку історії, розвитку і вагомих перемог нашої академії. За порівняно невеликий термін за підтримки НБУ наш ВНЗ став провідним економічним вищим навчальним закладом України. Тут сформовано потужний професорсько-викладацький склад, створено міцну матеріальну базу. Наші випускники успішно працюють у різних галузях економіки. До Сум приїжджає молодь з усієї України, щоб навчатися в престижному вузі – Державному вищому навчальному закладі «Українська академія банківської справи Національного банку України». У ректора академії – доктора економічних наук, професора А.О. Єпіфанова – багато планів щодо подальшого розвитку і розквіту свого «дітища».

Пишаємось тобою, академіє!

ПЕРЕМОГИ

ТРЕТІЙ ІЗ 50!

Успішно виступили наші дружоккурники **Артем Пономарьов** (МЕ-62), **Дар'я Скідан** (МЕ-62), **Надія Конорева** (П-62) і **Артем Панасюк** (БС-62) на Регіональній міжвузівській олімпіаді з ділової англійської мови, що проходила в Харківському національному університеті ім. В.Н. Каразіна. Учасники олімпіади виконали два види завдань (аудіювання і читання) з економічної тематики.

Найкращі результати показав **Артем Пономарьов** (науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент **Л.В. Гнаповська**), посівши третє місце. Всього в олімпіаді взяли участь 50 студентів із різних вищих навчальних закладів України.

ПАРТНЕРСТВО

ГОСТІ З АГРАРНОГО В АКАДЕМІЇ

На чергове засідання свого науково-студентського товариства студенти ІV курсу обліково-фінансового факультету академії, спеціальності «Облік і аудит» запросили гостей із Сумського національного аграрного університету. Ініціаторами й організаторами цього цікавого заходу стали доцент кафедри бухгалтерського обліку та аудиту ДВНЗ «УАБС НБУ» **С. Гольцова** і доцент кафедри бухгалтерського обліку СНАУ **А. Кадацька**.

Наша мета – налагодити співробітництво між двома вищими навчальними закладами, щоб у майбутньому обмінюватися досвідом організації і проведення наукових семінарів, а згодом і спільних наукових конференцій, публікацій наукових праць, – розповідає **Світлана Митрофанівна**.

Юні науковці разом обговорили тему «Удосконалення обліку розрахунків з виплати працівникам». Грунтовний виступ «Оптимізація системи оплати праці та зовнішній контроль» підготувала студентка п'ятого курсу СНАУ **Тетяна Храпач**. На засіданні гуртка також виступили представники академії: студентка групи ОА-42 **Вікторія Загребельна** («Проблемні питання щодо створення резерву (забезпечення) на оплату відпусток», науковий керівник – доцент кафедри бухгалтерського обліку та аудиту **О.В. Кравченко**), **Маргарита Антонченко** («Ведення первинних документів з переоцінки основних засобів», науковий керівник – асистент кафедри бухгалтерського обліку та аудиту **Ю.М. Тимошенко**). Компетентно вела засідання **Олена Нікуліна** (ОА-41). Активно задавали запитання **Оксана Брайловська** (ОА-41), **Юлія Хоменко** (ОА-43), **Любов Пачома** (ОА-42) та ін. Відчувалося, що студенти добре вивчили тему, серйозно готуються до майбутньої роботи.

Насамкінець від гостей виступила **А. Кадацька**. Вона подякувала господарям за цікаву зустріч, плідну спільну роботу, поділилася досвідом діяльності науково-дослідного гуртка, що діє при кафедрі бухгалтерського обліку СНАУ.

С. Гольцова повідомила, що зазвичай на засіданнях гуртка рекомендують кращі доповіді на наукову конференцію. У майбутньому плануються зустрічі з головними бухгалтерами підприємств Сумщини та з працівниками податкової інспекції.

Мрії здійснюються!

СВЯТА

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ В СУМАХ

22 січня вся Україна відзначала День соборності. Саме цього Дня, 89 років тому, на Софійському майдані в Києві було урочисто оголошено про об'єднання Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки, тобто створення єдиної держави. Ця угода увійшла до історії як Акт злуки українських земель. У різні періоди історії ставлення до цієї події було неоднозначним. Наприклад, у радянські часи святкування цього дня вважалося проявом націоналізму і жорстоко переслідувалося. Зі здобуттям Україною незалежності, коли відкриваються нові факти історії того часу, що підтверджують значущість цієї події для всього українського народу, святкування Дня соборності поступово набирає обертів.

У Сумах святкові заходи тривали цілий день. Відбулось урочисте покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченку за участі представників органів державної влади, громадських організацій та політичних партій. До цього заходу приєднались і студенти юридичного факультету академії. Тут же всі присутні мали змогу долучитися до зшиття прапору з двох частин у формі карти України, що символізувало об'єднання держави. Ініціаторами акції виступила громадська організація «Молодий народний рух».

Крім того, в краєзнавчому музеї м. Суми почала діяти виставка експозицій, що висвітлюють події 89-річної давнини та розповідають про участь у них наших земляків.

І на завершення свята молодіжними організаціями перед пам'ятником Шевченку була проведена акція «Свічки соборності», до якої долучилися як високопосадовці, так і всі бажаючі. Люди запаливали свічки і виставляли їх на землі, символізуючи соборну Україну.

Наталія ДАНИЛЕНКО

ЗНАЙ НАШИХ!

Обласна громадська рада з питань фізичної культури і спорту разом із журналістами області підбила підсумки ре-

СПОРТИВНА ОСОБИСТІТЬ СУМЩИНИ

тингу «Спортивна особистість Сумщини-2007». Найкращі спортсмени області визначалися в 12 номінаціях. Серед інших розглядалися також кандидатури кращих викладачів фізичного виховання вищих навчальних закладів, ПТУ та шкіл. У номінації «Кращий викладач фізичної культури» визнано завідувачою кафедрою фізвиховання УАБС НБУ, кандидата педагогічних наук **Леоніда Пилипея**. Як підкреслив керів-

ник обласної громадської ради з питань фізичної культури та спорту **Юрій Белан**, враховувалася не лише думка членів ради, а й підсумки огляду-конкурсу, проведеного обласним управлінням фізичного виховання та спорту Комітету Міністерства освіти і науки України, за яким академія була офіційно визнана найкращим ВНЗ України. Безумовно, величезна заслуга в цих успіхах, окрім ректора УАБС НБУ, професора

А.О. Єпіфанова, і великого ентузіаста фізичної культури **Л.П. Пилипея**.

Під час церемонії нагородження **Леоніду Петровичу** було вручено амфору з логотипом «Спортивна особистість Сумщини-2007 року», грамоту, вимпел «Переможець» і футболку.

Щиро вітаємо **Л.П. Пилипея** із заслуженим визнанням і нагородами! Бажаємо міцного здоров'я і нових спортивних досягнень!

ШКОЛА ЛІДЕРСТВА

«Я МОЖУ ВСЕ!»

Під такою символічною назвою в Сумах відбувся Молодіжний форум

Ініціатором проведення заходу виступила СМ МГО «Фундація регіональних ініціатив». Головною метою форуму було знайомство з політичною та громадською елітою Сум і не тільки, залучення молоді до громадської діяльності. Серед запрошених гостей були як представники державної влади, так і лідери громадського руху. Захід зібрав найактивнішу частину молоді всієї Сумщини, починаючи від старшокласників і закінчуючи аспірантами. Приємно відзначити, що майже половину всіх учасників становили студенти та аспіранти УАБС НБУ. Програма форуму була досить насиченою і передбачала тренінгові заняття з рольовими іграми. Учасники працювали в 4-х комітетах:

1. «Стратегічні орієнтири розвитку сучасних молодіжних організацій».
2. «Органи студентського самоврядування, їх роль в інтеграційних процесах України».
3. «Інформаційна молодіжна політика міста: студентські ЗМІ і веб-сайти. Комунікації».
4. «Лідерство як фактор суспільного розвитку».

Після завершення форуму учасники отримали, крім маси позитивних емоцій і корисної інформації, ще й сертифікати за активну участь.

У майбутньому проведення Молодіжного форуму «Я можу все!» планується зробити щорічним заходом.

Анна ЛАДИШЕВА,
голова СМ МГО ФРІ, студентка групи П-41

АНОНС

АНДРІЙ КУРКОВ В АКАДЕМІЇ

27 лютого

В актовій залі академії відбудеться зустріч з одним із найвідоміших сучасних українських письменників, журналістів, кіносценаристів **Андрієм Курковим**. Автор 13 романів, серед яких «Остання любов Президента», «Нічний молочник», «Бігфордів світ», «Улюблена пісня космополіта», 5 книг для дітей. Його книги потрапили у топ-десятьку європейських бестселерів. **А. Курков** – яскрава, неординарна особистість. За любов до України етнічного росіянина, російськомовного письменника російська преса нерідко називає українським націоналістом.

На запитання одного з журналістів – «Чи вважаєте себе інтелігентом?» – **Андрій Курков** відповів: «Мабуть, що так. Бо походжу з родини службовців, маю дві вищі освіти, не вживаю мат і намагаюся не пити пиво з пляшки».

Але, як-то кажуть, краще один раз побачити, ніж сто разів почути. Отже, прийдіть. Подивіться і послушайте.

Марія СУЛИМА, студентка групи БС-73

ВЛАСНИЙ СЕРВЕР У ГУРТОЖИТКУ

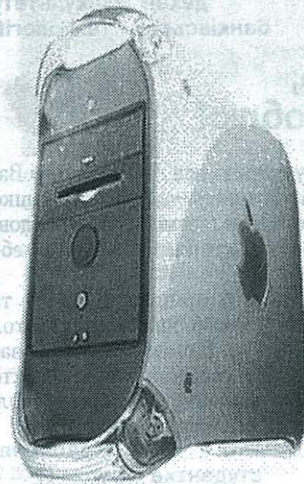
Наприкінці минулого року студенти другого гуртожитку, що по вулиці Якіра, 10, встановили новий сервер. Але сама ідея виникла набагато раніше, коли адміністраторами мережі у гуртожитку були студенти групи ЕК-21 **Дмитро Піскорський** та **Сергій Охрімченко**. Саме з їх ініціативи і з'явилася локальна мережа. Оскільки з самого початку в мережі було тільки 20 комп'ютерів, то ідея із сервером не отримала належної підтримки. З того часу минуло майже 4 роки і кількість комп'ютерів у мережі зростає з геометричною прогресією, і вже на сьогоднішній день вона складає близько 350.

Нові адміністратори – **Ярослав Лушпа** і **Артем Давиденко**, студенти групи ЕК-31, проаналізувавши існуючі проблеми, вирішили втілити в життя ідею власного сервера. Їх підтримала рада гуртожитку. Процес збору коштів тривав понад півтора місяця. У результаті було придбано комп'ютер, потужностей якого вистачить ще на 5 років.

З появою сервера користування локальною мережею стало приємнішим і зручнішим. Хотілося б висловити величезну подяку старостам поверхів гуртожитку, які збирали гроші, та взагалі, всім,

хто зробив хоча б якийсь внесок у придбання сервера!! Особливу подяку хочеться висловити завідувачу гуртожитком № 2 **Н.Ф. Медведєвій**, виховательку цього гуртожитку **В.М. Вороні**, активним студентам – **Сергію Івашуку**, голові ради гуртожитку **Валерії Кузьміній**, **Вікторії Пономаренко**, адміністратору **Артему Самченку**.

Якщо у вас є будь-які ідеї, пропозиції або зауваження, звертайтеся до адміністраторів, вони завжди радо вас вислухають і допоможуть.

На цей час доступні такі сервіси:

- чат (програма Com1ort: можливість відправлення повідомлень, безліч різних тематичних каналів, бот вікторини; в цьому чаті спілкуються між собою всі три гуртожитки УАБС НБУ);
- Hub DC ++ (доступ до інформації, що зберігається на сервері – це софт, ігри, фільми, кліпи і музика);
- варезний портал, на якому можна знайти все, що й у DC ++, новини, форум гуртожитків; кожен має можливість додати новину або коментар; планується створення інших сайтів;
- радіо (завдяки **Олександрові Чекмарьову**, студенту групи МП-32, студенти гуртожитків слухають чудову музику та передають свої привітання по радіо тощо);
- ігрові сервери (Counter Strike, Dota All stars, LineAge II).

P.S. До речі, у найближчому майбутньому планується ретрансляція телебачення, і на даний момент на сайті проводиться опитування щодо улюбленого каналу.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Людські почуття – гострі, палкі, нестримні! Пульсуючою ланкою зв'язують вони тебе із цілим світом. А сила їх – у твоєму серці. Сила магічна й тасмична. Пізнаєш, сприймаєш, вчишся, твориш, відчуваючи! І коли нестримний, вируючий потік почуттів захоплює у свій шалений вир, коли душа наповнюється солодким маревом, – щось у тобі міняється і... народжується поезія

Так зазвичай буває з учасниками літературного клубу «Хвилями слова». Цей клуб – цікаве захоплення, плідне спілкування, дружня підтримка й порада; місце, де можна розкритися невеликій частинці світу своїми творами. І не важливо, скільки ти пишеш: із самого дитинства чи з учорашнього дня. Не має значення твій вік, адже слово знаходить дорогу і до юного, і до досвідченого серця. Важливий лише стан душі – піднесений,

ліричний, творчий

Отож, якщо ти частенько піддаєшся натхненню й пишеш, якщо просто любиш поезію й цінуєш її, приходи на наші літературні вечори, які відбуваються у кімнаті відпочинку в гуртожитку № 2, і поділися своєю поетичною майстерністю

З питань щодо участі в літературних вечорах можна звертатися до автора цих рядків – голови літературного клубу «Хвилями слова», студентки групи П-63 Тетяни СТАРЦЕВОЇ

А ми пропонуємо вашій увазі творчі рядки учасників даного клубу та інших студентів, які до нього не входять, але, можливо, після цієї публікації теж захопляться «Хвилями слова».

Петро ДОБРОДУМОВ,
доцент кафедри
державно-правових дисциплін

Анна СЛАВКО,
студентка групи П-63

ТОДІ

Благословенні будуть пусть
І наші дні, і наші мислі...
Ідем ми по дорозі життя,
Не ведає, куди веде нас путь.

Нам это не дано узнать...
А если б знали, что изменим?
Чем расстояния измерим,
Где вехи станем расставлять?

И по тому, как часто нам
Встречаются на бездорожье
То каменистые пороги,
То воздаётся по делам.

А дел всегда невпроворот,
И вечно мы не успеваем...
Как часто мы друзей теряем,
А, может, и наоборот:

Теряют нас, мы не находим
В проклятой вечной суете...
А, может, мы уже не те?
Что с нами, люди, происходит?

Куда идем мы, где предел
Деянням неблагоприятным?
Неужто нам совсем не стыдно
За сотни тысяч мерзких дел?

Мы исковеркали совсем
Не только землю, но и души,
А голос совести все глуше,
Иль исчезает насовсем.

Остановитесь, люди, и
Перед лицом Творца Вселенной,
Смирненно преклонив колени,
Останьтесь все-таки людьми!

Тетяна СТАРЦЕВА,
студентка групи П-63

ТА, ЩО ПРИХОДИТЬ ОДНА НА ДВОХ...

В один звичайний, тихий день
Вона приходить.
Без дивовижних фарб і без чудес.
Тоді троллейбус так же шумно ходить
І спішить Земля, не бачачи чудес.
Проте вона усе-таки приходить.

У гості на годинку чи назавжди –
Не скаже – ти питає її чи ні?
З порога гляне в душу, наче вкаже
На всі премудрості життяві, в тишині
Залишишся із нею – все розкаже!
Лиш розумій і пізнавай її!

В один звичайний, тихий день
Вона приходить? –
Вона завжди із нами, не пускає,
І серце, душу бережно ховає
Від неї, правда ж? Бо ж напевно знаєм:
Прийде Вона – все інше побіжить.
В один звичайний, тихий день її впускаєм –
І от тоді лиш починаєм жити!!!

Тоді, коли на скло падають краплі дощу,
Тоді, коли світанок фарбує півнеба.
Тоді, коли я тебе відпушу,
Я все одно прийду до тебе.
Тоді, коли білою піною
Цілує пісок морський прибіл,
Тоді, коли іскорки полум'я
В танку перестрибують паркан,
Тоді я розумію, що ти мій,
І тебе я нікому не віддам.

Тоді, коли на небі дві ясных зорі
у пристрасті
Зливаються в одну,
Тоді, коли високе небо
Наливається в душу,
Тоді я знаю, що ніколи не збагну,
Що я тебе колись забути мушу.

Тоді, коли вітер куйовдить
Твоє неслухняне волосся,
Тоді, коли на світі є тільки
Ми, волошки і жито без краю,
Тоді я знаю – мені не здалося,
Я справді тебе кохаю...

ДАРЮ ТЕБЕ...

Ты для меня один на свете,
Я только для тебя живу.
И солнца первый луч с рассветом
Я одному тебе дарю.

Дарю тебе осколок льдинки,
Росинку, чисту, как слеза.
Дарю поляну в белом цвете,
И горечь искр, и жар костра.

Дарю тебе песок сыпучий,
Волны морской приплыв шальной.
Дарю тебе росток зеленый,
И в жаркий день дождя чуток.

Дарю тебе все в мире счастье,
И детских сказок чудеса.
Дарю тебе всех птичек пенёк,
И звонкий голос соловья.

Дарю тебе закат вечерний,
И в небе ясную зарю.
Дарю тебе медведей белых,
И белочку в лесном бору.

Дарю тебе листок кленовый,
Прикосновение тепла.
Дарю тебе я все на свете.
Ведь для тебя живу сама.

Алла НЕВІДОМА,
студентка групи БС-71

В ЛЮБЛЕННЫЕ

Горят огни в глазах влюбленных,
И тает лед от счастья их.
Они живут лишь друг для друга,
Не существуя для других.

Для них весь мир смеется нежно,
И птицы ласково поют.
Для них в саду растут деревья,
Цветы на солнышке цветут.

Они парят в пространстве неба,
Летят на крыльях у судьбы.
И как сияют звезды в небе,
Они сияют от любви.

Держась за руки,
Мило, крепко,
Они весь путь невзгод прошли.
Все бури, вихри, ураганы,
И злобный взгляд недобрых лиц.

Все ливни, вьюги, снегопады –
Все пережило счастье их.
Плечом к плечу,
Пройдя дорогу,
Никто не сможет различить:
Людей, держащихся за руки,
И в чьих глазах горят огни.

УЯВНЕ ЩАСТЯ

Як мало світла, все чомусь бліде,
Як тяжко дихати, навколо жовте листя.
Повітря темне, небо золоте
Від осені, чужих думок намисто.

Намисто снів, щось дивне – не своє.
Комусь щось треба, все чомусь лякає.
Де світло, сонце, де життя моє?
Немає дійсності, всього навкруг немає?

Чи все ж щось є? Можливо, зовсім поруч?
А я не бачу. Скаже хтось: «Чудна!»
Можливо, ось це щастя, ось, ліворуч...
Та є лиш мить – і знову я одна.

Здалося...Вгамувалась, відпустила.
Забула місяць, зорі, небо, тінь.
Здаюся, йду, і день, і ніч змістила.
Відчула звук нестерпних голосів.

Ось сонце знову, – я його впізнала,
Невже могла забути, як могла?
І зірка із бажанням в руку впала.
Чи, може, завжди вона тут була?

Тетяна ГРИНДАК,
студентка групи П-61

Оксана ПИТВІНЕНКО,
студентка групи М-41

ЗИМОВЕ СЯЙВО...

Зимове сяйво тихо ллється в вікна.
Рука в руці, а погляд лине вдаль.
Він так кохав її, й вона до цього звикла.
Він так кохав її: в руках дзвенить кришталь.

Сльозинка, ніби подих із нікуди,
Скотилася й застигла на вустах.
Вона його не скоро ще забуде.
Вона його, а він – її безкрилий птах.

Останній раз наснився свіжий вітер,
Який горнувся до її високих ніг.
Його душа, як той кришталь, розбита.
Його душа безсмертна, наче сніг.

І полетить вона далеко у світання,
В казковий світ дитинства на зорі.
Вона там знайде спокій у стражданні.
Вона там знайде все, та не її...

В кривавій пітьмі не побачити дива.
Вогонь заморожений з льодом не дружить.
І сонце сховається в пляшку з-під пива.
І дощ не оміє спотворену душу.

Цілую твій подих, який залишився.
В обіймах тримаю лиш тінь сподівання.
І сенс у життя якось дивно змінився...
Ця бульбашка щастя – надія остання.

Машини, мов звірі, по місту блукають.
Твоя серед них загубилась напевне.
Сторінки історії вже догорають.
Ця книга дописана полум'ям. Темно.

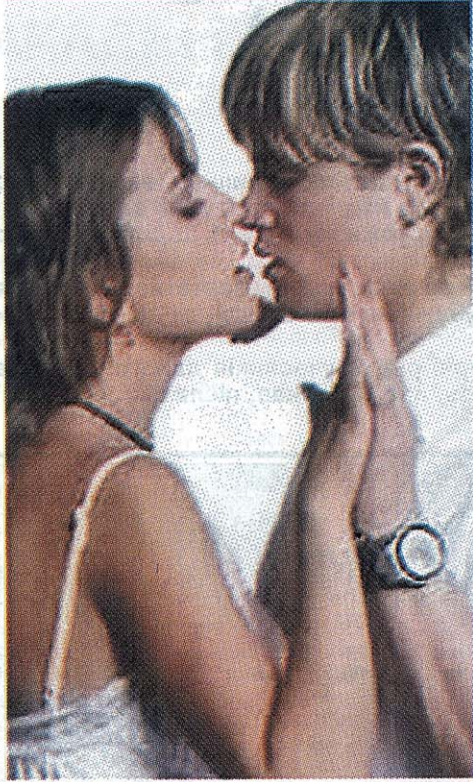

Я+ТИ

Віта КОЗІКА, студентка групи ОА-43

СПОРТ

Олександр ПЕТРЕНКО

У День святого Валентина

В цей день колись померло двоє
За щастя, за любов, за долю...
Вони не просто так страждали,
Вони любов урятували.

Тому і я бажаю ВСІМ:
В коханні щастя, передусім,
В цей день побільше «валентинок»,
В любові менше всім помилок!
Анастасія ГІЛЬ,
студентка групи БС-72

С годами чувствуешь сильнее...

С годами чувствуешь сильнее
Приход весны желанной!
Неправда, что душа черствеет
От гонки жизни неустанной.

Она, как прежде, ждет тепла
И, словно девочка, ранима...
Коснись ее крылом, Весна,
Любовь ей так необходима!
РОМАНТИК

У МОЄ ЖИТТЯ ДОДАЛИ ТРОХИ ТЕБЕ...

«Love is an irresistible desire
to be irresistibly desired»
Robert Frost

А я... Я просто хочу кохати!!! Для когось жити. Для когось палати. Боротися за СПРАВЖНЄ до останньої краплі, навіть якщо доведеться загинути... Але загину я в Його обіймах, даруючи ніжність...

Дотик. Відчуті теплі, обережні пальці на своєму тілі і просто БУТИ! Бути часткою найдивовижнішого мистецтва. Мистецтва КОХАННЯ.

Вустами полонити його подих, а потім зануритись у шалений вир, де вже не діють закони купівлі-продажу людських душ і почуттів...

В моє життя додали трохи Тебе...

В моє життя додали трохи вічності, яка, переступивши через свої принципи, помістилася в кількох весняних днях...

Любий Казаново! Пообіцяй мені... ПОБІЦЯЙ МЕНІ, що будеш вірним собі... ЩОБ ЗУСТРИТИ СПРАВЖНЄ, ПОТРІБНО БУТИ СПРАВЖНІМ! І я вірю, точніше, знаю, що тоді ти неодмінно зустринеш свою Генрієтту. Але не відпускай її!!! СПРАВЖЄ КОХАННЯ ВАРТЕ БОРОТЬБИ!

БУТИ ЗДОРОВИМ – СТИЛЬНО!

Дзюдо

Відбувся чемпіонат області з дзюдо серед ВНЗ III-IV рівнів акредитації. Перше місце у ваговій категорії 100 кг, а також в абсолютній ваговій категорії виборів студент академії Олег Андрущенко. Друге місце зайняли: Тетяна Коваленко (гр. П-41) – у ваговій категорії 48 кг; Владислав Петруня (гр. П-43) – у ваговій категорії +100 кг. Третє місце у ваговій категорії 52 кг зайняла Ірина Молодика (гр. П-73).

Дартс

На чемпіонаті м. Суми з дартсу I загальнокомандне місце зайняла збірна команда академії у складі трьох Євгенів: Олександр (гр. М-42), Оробченка (гр. М-42) і Ткаченка (гр. ЕК-62).

Настільний теніс

Відбувся чемпіонат м. Суми з настільного тенісу серед команд ВНЗ III-IV рівнів акредитації. Друге місце у загальнокомандному заліку серед дівчат виборола команда академії у складі: Івонни Павлусик (гр. БС-51), Людмила Кімлик (гр. Ф-43), Тетяни Терещенко (гр. Ф-61).

Спортивна аеробіка

У міському конкурсі з бальних, сучасних танців та спортивної аеробіки «Танцювальний марафон» збірна команда академії виборола третє місце серед юніорів у номінації «Спортивна аеробіка».

Шахи

Пройшов відкритий чемпіонат м. Суми з шахів серед чоловіків та жінок. Руслан Обельчак (гр. БС-71) став срібним призером чемпіонату, на другу сходинку п'єдесталу також піднялася Ольга Луганська (гр. ОА-72).

Легка атлетика

Прекрасно виступили наші студенти на чемпіонаті області з легкої атлетики серед ВНЗ III-IV рівнів акредитації. Перше місце зайняли: Людмила Блонська (гр. ОА-51) – на дистанції 60 м з бар'єрами, в стрибках у довжину; Марія Євтушенко (гр. БС-61) – на дистанції 60 м, 200 м; Тетяна Махотіна (гр. ОА-63) – на дистанції 400 м. Бронзовими призерами чемпіонату стали: Юрій Пономаренко – на дистанції 400 м; Тетяна Махотіна – на дистанції 200 м. Золоті медалі в естафеті 4x200 м серед дівчат виборола команда академії у складі: Тетяни Махотіної (гр. ОА-63), Карини Сімаченко (гр. Ф-73), Марії Євтушенко (гр. БС-61). За підсумками змагань команда Державного вищого навчального закладу «Українська академія банківської справи Національного банку України» зайняла найвищу сходинку п'єдесталу, випередивши команду Інституту фізичної культури.

Успішним видався чемпіонат м. Суми з легкої атлетики для наших студентів. Золоті нагороди вибороли: Марія Євтушенко (гр. БС-61) – на дистанціях 60 м, 200 м; Євген Гуцол (гр. ЕК-71) – на дистанції 400 м.

Бадмінтон

Відбувся чемпіонат м. Суми з бадмінтону. Команду академії представили асистент кафедри фізичного виховання Валентин Вербицький і студент групи Ф-51 Віктор Лисенко, які вибороли золоті нагороди у парному розряді і стали чемпіонами міста у загальнокомандному заліку.

Індорхокей

У м. Суми відбувся I тур зимового чемпіонату України з індорхокею. У ньому взяли участь шість кращих команд країни, серед яких була команда спортивного клубу академії. Після завершення I туру наша команда посіла третій рядок турнірної таблиці чемпіонату.

Біатлон

Успішно виступив у черговому етапі Кубка світу з біатлону у м. Поклюка (Словенія) студент академії Сергій Седнев, який в індивідуальній гонці на 20 км із результатом 53хв.54сек. зайняв третє місце.

У м. Сколе, НСБ «Тисовець», відбувся відкритий Кубок України з біатлону. З результатом 50 хв. 23 сек. в індивідуальній гонці на 15 км перемогла студентка академії Оксана Мельникова

Шорт-трек

У м. Київ відбувся Кубок України з шорт-треку. Студент академії Сергій Ліфиченко (гр. М-32) отримав золоті медалі на дистанціях 500 м, 1000 м, 3000 м і в естафеті на дистанції 5000 м, а також срібну медаль у бігу на дистанції 1500 м.

ДЕЛА СЕРДЕЧНЫЕ

СТУДЕНТКА

ИСТОРИЯ МОЕЙ ЛЮБВИ

Вот вы влюблялись когда-нибудь по-настоящему? Что такое любовь по-вашему? Одни считают это действием гормонов, другие – что это ниспослано Богом, а третьи верят в судьбу. В любом случае это завораживает, закручивает в водовороте эмоций и оставляет неизгладимый отпечаток.

Я так часто путала любовь с простой симпатией, что начала сомневаться: а если я не умею любить? Или отказ человека, который мне так нравился, повлиял на меня столь сильно? Что, если желание быть с ним, отучило меня радоваться Жизни?

Прошел год. Я похорошела. Да, Жизнь меня приукрасила снаружи. Новая походка, новый стиль, новая прическа, отличный макияж. Изменилась я и внутри. Потеряла душу уже не так часто поднимаю взор к небу, не радуется зеленой траве. И только тихо-тихо, когда остаюсь одна, я радуюсь теплоту ветерку, игриво ласкающему мое лицо своими поцелуями. Он шепчет мне комплименты на своем языке, языке душ и духов. Люблю дождь. От него бегут люди, прячутся, а я радуюсь. Вот ты, мой истинный друг, я всегда буду с тобой. Я поднимаю лицо к серому небу, и белый свет начинает резать взор, кружится голова, и огромные капли стекают по моему лицу, оставляя за собой мокрые дорожки. «Кто еще любит тебя так сильно, как я?... Жизнь!» Я кричу, кричу тебе молча, не раскрывая рта: «Кто любит тебя, ты ведь так жестока!»

Прошло еще полгода... Я весело шагала по мостовой! А мне навстречу маршировал он. Такой забавный. Такие мужчины всегда были в моем вкусе. Высокий, широкоплечий, темные волосы, угловатое, но не худощавое лицо. Его друзья смеялись.

«Девушка, девушка, давайте познакомимся!» Что-то заставило меня обернуться. Я пятилась назад, а он шагал на меня. «А давайте я вас про... Осторожно!»

Это последнее, что я успела услышать пе-

ред тем, как потеряла сознание. Жуткая боль растекалась по всему телу. «Вы споткнулись!» – донеслось откуда-то сверху, и туман начал постепенно рассеиваться. – Теперь я просто обязан проводить вас домой. Может, вызвать врача?» Я откасалась от врача, но не была против того, чтоб он проводил меня. Но я и представить себе не могла, что он будет со мной...

Еще год спустя... Любимый мой! Ты спишь. Лунный свет так тебя украшает. Почему я не могу уснуть? Нет, мне удобно с тобой, тепло. Ты меня только что так нежно обнял. Уткнулся носом в мои волосы и сделал глубокий вздох. Теперь твоё дыхание стало ровным и спокойным. Да, любимый, я рядом. Хочу тебя поцеловать, но не буду, вдрог проснешься? Спи, спи, мой родной. Я всегда буду рядом с тобой, буду охранять твой сон.

Три месяца спустя... Помнишь, Жизнь, я сказала, что люблю тебя больше всех? Так вот знай: я лгала. Он стал моей душой, моим вдохновением. Я всегда любила рисовать, но рисовать его мне гораздо приятнее. Я, не прикасаясь к нему, изучаю его. «Ну, поцелуй, поцелуй же меня...» Он встал и обнял меня так крепко, что у меня перехватило дыхание, он склонился медленно, дыхание обжигало кожу, мелкая дрожь... «Не дыши! Не дыши же ты так!» Вдох – и...

Месяц спустя... Выстрел, это был выстрел. За что? Скажи, за что, глупая Жизнь? Неужели ты меня приревновала? Неужто думала, что я тебя полюблю после этого?

Да! Я люблю тебя, Жизнь, как никто. Верни мне его, пожалуйста. Нет, просто спаси!

Пять лет спустя... Я не видела его с тех пор, как мы поцеловались. Он не смог остаться тогда. Я чувствовала, что что-то не так. Пошла за ним. И тут на моих глазах в него влетела иномарка на огромной скорости. Дождь пошел. Мой старый друг не захотел, чтоб я видела кровь на дороге, он хотел ее смыть. Любимый лежал на моих руках и хрипло дышал, кровь была везде: на новом пальто, на руках, на губах, на... этой проклятой машине.

«Скорая» подогнала на удивление быстро. А ты и вправду играешь с нами, Жизнь? Я не слышала ничего, только вопрос, какая у меня группа крови. Потом нас обоих отвезли в реанимацию. В тебе, любимый, теперь течет моя кровь.

Я любила тебя, Жизнь! Но ты играешь со мной, как с котенком. Я не была тебе равней, я всегда была твоим рабом, но я любила тебя!

Сейчас... Ты спишь совсем такой же, как тогда, в наш последний день. Лунный свет так идет тебе. Я снова не могу уснуть. Нет, мне удобно. Мне тепло и уютно. Все же я люблю Жизнь, потому что моя Жизнь – это ты!

Тетяна СТАРЦЕВА, студентка групи П-63

СВЯТКОВИЙ НАСТРІЙ ДО ТЕБЕ...

Сніг. Легкий і безтурботний. Здіймається й летить, чіпляючись за вітер тоненькими крижаними ниточками.

- Видається холодний вечір. Зима, нарешті, проснулася. Знаєш, давно не було такої казки, та ще й зі знаком «мінус» на термометрі! Я принесу твою теплу шапку...

...Беззвучно лягає на землю сніжинка, заворожена власним сльозом. Прислухається...
- Не турбуйся, милий. Святковий настрій зіграє краще, ніж будь-яка шапка! Чи не так?! Цілюю...

...Кожну прозору снігову клітинку, як простий елемент віртуозного творіння, вимальовує вечір. Снігопад веселиться...

- Вітер посилюється. Може, поїдемо? Ти точно хочеш проїти, кохана? Час спити сьогодні, а застудити тебе в цей день...Я цього

собі ніколи не пробачу!

...Одна сніжинка наздоганяє іншу. Вони кружляють і, здається, ніколи не падають – завмирають у повітрі або, обнявшись, розчиняються...

- Ні, ми будемо йти разом зі снігом! Цікаво, а він куди поспішає?

...Десь теплою хвилею огортала музика закоханих, безтурботних, мрійливих. Красива зала, щасливі пари, кохання у повітрі... Стрілки годинника несміливо наближалися до двадцяті, і хтось із гостей давно помітив, що за сьомим столиком два місяця так і не дочекалися своїх власників. Але свято звучало вже наступним тостом...

- Як чудово просто йти...поруч! Дорога за дорогою, вулиці, машини, люди... Все стає таким неважливим, маленьким, тихим. Мить тому куди спішили: ти – за ідеалами, я – за часом. А зараз так відчуття, що все-таки ми встигли. Встигли туди, де й справді повинні бути – посередіні засніженого міста в День

святого Валентина, коли десь – неважливо, наскільки далеко – нас чекає столик під номером сім; коли тут – неймовірно близько – калатають твоє й моє серце, а легкий і безтурботний сніг шепоче, куди й справді варто поспішати...

- До тебе, коханий!
Цілюю!